

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 21.11.	Vstup Presvätej Bohorodičky do chrámu <i>/ požehnanie detí /</i> Vyšná Rybnica 16.45 - sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + myrovanie	* Mária * Anna s rod.
Utorok 22.11.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia	+ Alžbeta Praščaková
Streda 23.11.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia	+ Ján, Anna, Štefan rod. Kondíková
Štvrtok 24.11.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	* Bohuznámy
Piatok 25.11.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	+ Dušan, Martin + Ján, Anna, Juraj rod. Kereštanová
Sobota 26.11.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Ján, Anna, Ján rod. Gipková
Nedeľa 27.11.	24. nedeľa po Päťdesiatnici <i>/ zbierka na charitu /</i> Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Mária

Roč.5, číslo 45.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Vstup presvätej Bohorodičky do chrámu

Maličká Mária spolu so svojimi rodičmi Annou a Joachimom prichádzajú do Jeruzalemského chrámu. Rodičia odovzdávajú svoju jedinou dcéru do služby Bohu a Jeho stánku. Cirkev v stále živej tradícii hovorí o ich bezdetnosti. Pán ich požehnáva v pokročilom veku, a oni aj týmto svojim skutkom odovzdania maličkej Márie do služby v Jeruzalemskom chráme dávajú najavo svoju úplnú odovzdanosť do Božej prozreteľnosti, ukazujú dôveru Najvyššiemu.

Pohľad na túto ikonu, na tento nádherný obraz nás priamo privádza k myšlienkam na náš prvý vstup do chrámu – na prijatie sviatosti krstu. Aj tento tvoj prvý vstup urobili tvoji rodičia, krstní rodičia spolu s tvojimi príbuznými. Iste sa to neobišlo bez osláv, radosti a pravdaže so sľubom a vyznaním svojho aj tvojho kresťanstva. Ty si si spínal, alebo plakal v perinke a oni robili všetko za teba. A všetci dospelí sľubovali, že tým svojim ratolestiam odovzdajú vieru, že ich budú privádzať k Ježišovi, k Panne Márii – do spoločenstva „svätých“ (porov. Ef 5,3). Prečo pre mnohých ostali tieto sľuby iba sľubmi – nepodstatnými frázami, ktoré tam v chráme pred kňazom treba povedať, lebo tak sa patrí. Čo bude nasledovať potom, to bude mať už zase svoje dôvody.

Krst malého dieťaťa je začiatkom nového života v Kristovi. A prečo sa nerozvinie u mnohých pokrstených? Prečo z nich vyrastú pokrstení pohania? Kto zlyhal? Na koho zložíme vinu? Odsúdime niekoho? Môžeme položiť veľa otázok a sformulovať veľa odpovedí. Môžeme si vypočuť aj námietky na adresu Joachima a Anny i maličkej Panny Márie – napr. bola iná doba, Panna Mária to mala oveľa ľahšie, veď ju takto v chráme vychovali, stále jej o svätosti hovorili a dnes to už nie je moderné.

Človek však v spolupráci s Božou milosťou dokáže veci, z ľudského hľadiska nemožné. Svet a jeho štýl sa veľmi núka s veľkými výhodami, bez záväzkov a s pohodlnosťou. A tu je ten koreň, do ktorého treba zatínať sekerou modlitby a života podľa evanjelia, aby deti kresťanov prichádzali na svet z lásky a boli privádzané ku Kristovi v zodpovednosti vyplývajúcej z tejto lásky. „Vy ste soľ zeme, vy ste svetlo sveta“ – hovorí Ježiš (Mt 5,13-14). Žime tak, aby celý svet o nás hovoril: „Pozrite sa na nich, ako sa milujú.“

OTCOVSTVO

„Som otec!“

Bol to mladý manželský pár z jednej farnosti a čakali svoje prvé dieťa. Pred pôrodom sa situácia skomplikovala a ako dobrí kresťania zavolali kňaza, aby vyspovedal budúcu mamu, kým pôjde na operačný sál. Keď skončil, z priateľstva sprevádzal do čakárne nervózneho manžela. V tej nemocnici mali zvyk oznamovať otcom narodenie dieťaťa červeným svetielkom, ktoré oni celý čas sledovali. Konečne sa červené svetielko rozsvietilo a môj dobrý priateľ, čerstvý otec, sa pustil do plaču a znovu a znovu si opakoval, akoby o tom chcel presvedčiť seba samého: „Som otec, som otec!“ Jeho city a jeho radosť na mňa urobili veľký dojem a uvedomil som si skutočnosť, aké dôležité je byť otcom alebo matkou a ako premieňa a skrášľuje rodičovstvo život manželov.

„Keď sa mi narodil syn, prestal som byť chlapcom a stal som sa chlapom“, povedal mi ďalší priateľ.

Vedieť byť rodičmi

„Otcom nie je ten, ktorý splodí, ale ten, ktorý vychováva“, hovorí ľudová múdrosť, ukazujúc tú najťažšiu, ale aj najuspokojujúcejšiu časť ľudského otcovstva: sprevádzať dieťa, kým sa o seba nedokáže postarať samo. Je to úloha, ktorá si vyžaduje veľmi veľa, čo sa dá pochopiť len prirodzenou láskou rodičov k deťom. Je rodičovstvo len živočíšnym inštinktom? Je to samotná príroda, ktorá chráni mláďatá skrze rodičovskú lásku, ale boli by sme nevďační voči svojim rodičom, ak by sme povedali, že nás milujú len pudovo. Ich láska, posilnená každodennou službou a starostlivosťou milovaným deťom, nekončí, keď deti odchádzajú z domu, trvá večne. Povedzte matke, že jej materstvo končí, keď sa deti oženia a vydajú! Sú matkami až po hrob, ba až za hrob!

A to, čo hovoríme o materstve, musíme povedať aj o mužovi, ktorý je otcom, ak ním dokázal byť so zodpovednosťou.

Je právom a prvou povinnosťou rodičov vychovávať svoje deti. Štát a samotná Cirkev iba spolupracujú s nimi, podporujú ich v uskutočňovaní tohto ich práva. Táto výchova nespočíva len v školskom učení, ale zahŕňa tiež a predovšetkým princípy a návyky, hodnoty ľudské a kresťanské, ktoré prispievajú k tomu, aby

urobili z každého dieťaťa muža alebo ženu pripravených na život a užitočných pre svet. Šťastie detí závisí na tejto špeciálnej výchove. A tiež ich večné blaho!

Úcta k deťom (Ef 6, 4)

Jedna zúfalá mama nadáva dcére a bije ju pred jej spolužiačkami, nechajúc ju plačúcky vojsť do školy. K obeti sa hneď priblížia spolužiačky a hovoria jej: „Nedaj sa, udaj ju na tom a tom telefónnom čísle“.

Bolo potrebné naučiť deti, ktoré sú ich práva, aby mohli čeliť kultúre zneužívania detí, zdedenej z minulosti, keď sa hovorilo, že deti sú majetkom rodičov a že s nimi mohli robiť, čo sa im zachce. Heslo učiteľov bolo: „la letra con sangre entra“ – „písmeno vchádza krvou“, teda dieťa sa učí bitkou.

V úcte k deťom sme veľmi pokročili a na tejto ceste kresťanským rodičom pomáha vedomie, že ich deti sú aj Božími deťmi a „živými obrazmi dieťaťa Ježiša“, ako hovoril blahej pamäti Ján Pavol II.

Dnešní rodičia musia nájsť nové metódy výchovy bez použitia násilia a samotné deti nám ukazujú cestu, keď hovoria: „Hovorte k nám, my rozumieme“.

Dôležitosť byť rodičmi

Pre nás kresťanov je zdrojom všetkého otcovstva Boh Otec a počiatočný obraz Boha ako Otca je obraz našich pozemských rodičov. Aké dôležité je vedieť byť rodičmi!

Dobří rodičia...

- Vedia, že kto prijíma dieťa, prijíma Ježiša (Mt 18, 5).
- Prijímajú deti ako jedinečný a neopakovateľný dar od Boha.
- Rešpektujú jedinečnosť svojich detí a nesnažia sa z nich urobiť svoje klony.
- Dávajú svojim deťom tú najlepšiu výchovu: manželskú lásku.
- Učia sa od svojich detí, ako vojsť do neba (Mk 10, 15).
- Zariadia si to tak, aby trávili viac „kvalitného“ času so svojimi deťmi.
- Vedia viesť svoje deti k Bohu Otcovi.
- S láskou a múdrosťou čelia chvíli, keď deti vyletia, aby si postavili vlastné hniezdo.
- Sú bodom stretávania pre svoje deti.

